

Natur och kultur

Inte alla vet att tonsättaren och tenoren Carl Unander-Scharin lödde ihop sina egna syntar som tonåring och lyssnade på Yes.

Det var före operor som *Tokfursten*, *Hummelhonung*, *Loranga*, *Masarin* och *Dartanjang* och nyskrivna och igår uruppförda Einstein-stycket *The World As I See It* för sopran och slagverk. Men han gillar fortfarande 5/8-delstakt. Annars är han en svensk musiks Magnus Florin; fascinerad av konst som krockar med naturvetenskap.

Någon sa att han är en ekonomisk tonsättare, men går man på konserten på Nybrokajen 11 ikväll eller imorgon i Ytterjärna kommer man att märka att det inte betyder snål. Ta till exempel marimban i sats tre eller hela sexan för den delen, där Erika Sunnegårdh släpper ut nästan hela Metropolitanrösten. Det börjar när hon sjunger "dead" för Unander-Scharin sparar sina finaste melodier till just de tunga orden: död, konst och religion.

Sunnegårdh gör en klurig grej med högra ögonbrynet och blir en Brecht-figur, men det klär henne. De Einstein-texter som Unander-Scharin gjort musik av ligger nära dagspolitiken och har ett budskap: antipatriotism. Sunnegårdh och Kroumata gör en egen 60-talsteater på scenen med videoprojektion, sprechgesang och Wagner-megafon. Men överkörd känner jag mig inte, för Einstein är så sirlig och musiken subtil.

Och för en gångs skull vill jag inte bli överkörd heller. Svartklädda män som trummar på saker tillsammans, sånger om demokrati och i mitten en frostig, blond världssopran. Alldeles, alldeles lagom, och det är ingen pik. Egentligen är nog detta en mycket svensk musik.

FAKTA/

KROUMATA OCH RÖSTER
| Erika Sunnegårdh med
flera | Nybrokajen 11,
Stockholm. Även i kväll.

Foto: ULF RYD

Met-megafon. Erika Sunnegårdh

Av **HANNA HÖGLUND**

kulturen@expressen.se

Publicerad:
Uppdaterad:

2007-02-08 09:25
2007-02-08 09:44

Kort URL till denna sida: <http://expressen.se/index.jsp?a=869072>